

se eller speciallæge, såfremt det er nødvendigt. Derved undgår vi, at de mere specialiserede kræfter bliver brugt til det, der lige så godt kan løses af den praktiserende læge.

Den praktiserende læge skal selvfølgelig også være bevidst om det forebyggende arbejde: fortælle om gode kostvaner, fortælle om det vigtige i, at vi lufter ud og støver af, sparer på farvestofferne, når man har børn eller selv har en risiko for allergi, fortælle lidt om at løfte og i øvrigt bruge sin krop rigtigt. Disse ting lyder elementære, men hvis vi bare fulgte nogle af sådanne simple leveregler, sparede vi mange dårlige rygge, hjerteanfald og meget mere.

Men hvor den praktiserende læge ikke er nok, skal speciallægerne og sygehusene tage over. Og det er selvfølgelig vigtigt, at patienten føler sig tryk og godt behandlet i dette system.

Det kan lyde som en floskel, men patienten skal i centrum, og somme tider har vi i Det Konservative Folkeparti altså den opfattelse, at det er systemet, der mere er i centrum end den syge. Det er uheldigt, og derfor bør vi koncentrere os langt mere om patienten, end tilfældet er i dag. Al sygdomsbehandling skal simpelt hen tage udgangspunkt i patienterne. Det er én af vores klare målsætninger.

En anden af de problemstillinger, vi ofte bliver stillet over for som politikere, er ventelisterne. Og et af de vigtigste mål for Det Konservative Folkeparti er at få nedbragt ventetiderne. Ventetiderne bør så vidt muligt aldrig overstige 3 måneder. Vi er derfor åbne over for at øge ressourcerne til sygehusene, men det skal følges af nye strukturer i sygehusvæsenet, ellers vil flere ressourcer ikke nytte.

Sygehusenes problemer løses nemlig ikke ved ensidigt at øge de økonomiske ressourcer. Vi ønsker, at der gennemføres en noget for noget-strategi, hvor sygehusene og særlige afdelinger eller personalegrupper kan opnå flere ressourcer, hvis der ændres på strukturen, så flere patienter behandles.

Vi har en lang række mål for sygehusene, som vi mener vil sikre en bedre behandling og kortere ventetid: Der skal indføres maksimal ventetidsgaranti, det frie sygehusvalg skal styrkes og gøres ægte, arbejdsgangene på sygehusene skal gøres smidigere, samarbejdet mellem de forskellige faggrupper på sygehusene skal forbedres, og patientens tryghed skal øges. Vi må se i øjnene, at produktiviteten på sygehusene skal øges, private sygehuse skal inddrages i indsatsen, faggrænser skal opløses, og antallet af

overenskomster skal kraftigt reduceres. Ledelsesformerne skal styrkes og moderniseres, der skal investeres i apparater og bygninger, og den samme læge skal have ansvaret for patienten hele vejen igennem behandlingsforløbet.

For et af problemerne er de interne ventetider, man oplever. Ventetider er altid til gene for patienterne. Årsagen til den interne ventetid – altså når patienten endelig er kommet på sygehuset – skyldes ofte de stive arbejds gange og flaskehalsproblemer. Der er ingen tvivl om, at mere effektive arbejds gange vil frigøre mange ressourcer. I dag venter en patient ofte lang tid i de forskellige led i et behandlingsforløb.

Faggrænserne skal simpelt hen blødes op, så man undgår disse strukturproblemer, og samtidig vil almindelig fornuftig planlægning altså også afhjælpe problemet.

En anden grund til ventetid i sygehusvæsenet er, at behandlingen ikke har været ordentligt tilrettelagt. I stedet for at se på indlæggelsen som et samlet forløb har de enkelte afdelinger i høj grad betragtet patienten som færdigbehandlet, når den pågældende patient var færdig på den respektive afdeling. Det er derfor nødvendigt at skabe større sammenhæng i patientforløbet. Netop fordi en patient bliver sendt fra afdeling til afdeling, er der behov for, at patienten har én person at holde sig til under hele forløbet.

Vi ønsker som sagt også en inddragelse af de private hospitaler i den offentlige indsats. De private hospitaler anvendes nemlig ikke i tilstrækkelig grad. I en tid med lange ventelister på de offentlige sygehuse er det paradoksalt at se, at ellers veldrevne og velfungerende privat-hospitaler lukker.

Der er efter Det Konservative Folkepartis opfattelse ingen tvivl om, at der er behov for privathospitaler både til at klare de opgaver, som det offentlige sygehusvæsen ikke har vist sig i stand til klare, men også som et modstykke til det offentlige sygehusvæsen, der kan give inspiration og skabe konkurrence og dermed afstedkomme bedre kvalitet i behandlingsudbudene som helhed.

Det Konservative Folkeparti foreslår derfor, at de private sygehuse i fremtiden inddrages i de offentlige behandlingsudbud, og det skal ske på følgende måder:

I dag har amterne ikke et økonomisk incitament til at anvende private behandlingstilbud. Der skal derfor indføres et økonomisk incitament for amterne til at benytte de private sygehuse. Det ønsker vi skal ske ved, at der indføres